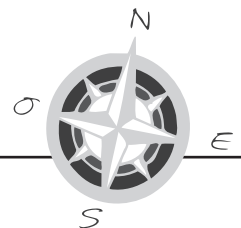

Als quatre vents

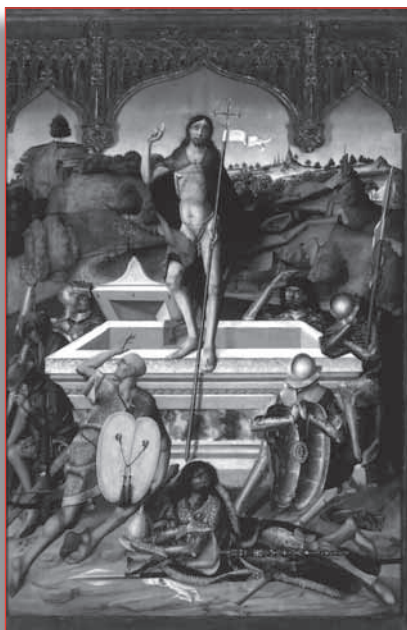
PASQUA: UNA FESTA DEFINITIVA

Pasqua és festa. És una festa que ha entrat a la història amb la resurrecció de Jesús, i ha enlluernat el cor de cada home i de cada dona que estigui obert a aquesta realitat: «Jesús ha ressuscitat!» Aquesta és la llum definitiva que va omplir la predicació apostòlica. Els quatre evangelis i els Fets dels Apòstols expressen tota la força de convicció que convertirà les vides dels apòstols en un testimoniatge prioritari i definitiu de la resurrecció del Senyor. Els segles no podran disminuir la frescor de la notícia: *ofzé* és el verb grec que es tradueix per 'va ser vist', 'es va aparèixer'. El Crist s'ha fet veure, s'ha aparegut. «L'accent no recau en les experiències sensibles, sinó únicament en l'objecte. I aquest, el Crist vivent, es mostra per ell i des d'ell. Aquest és el significat d'*ofzé*, que apareix en textos decisius», diu Von Balthasar.

fe i en la història de la resurrecció de Jesús. «Perquè si confesses amb la boca que Jesús és el Senyor i creus en el teu cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, et salvaràs» (Rm 10,9). D'aleshores ençà, la victòria de Crist sobre la mort és definitiva, i aquesta victòria ens pertany. Forma part del do de Déu als homes. Només cal adherir-s'hi a través de la unió amb ell. Aquesta és la victòria que l'Església ofereix al món. Diríem que aquesta Església de Crist és feta essencialment per això: per anunciar la resurrecció del Senyor. Anunciar-la i fer partícip, a qui ho vulgui, d'aquesta victòria que comença en el cor de l'home, que asserena totes les perspectives, que retorna el dret d'esperar i de somriure sempre. Davant l'espectacle de la misèria humana, davant l'incansable retorn del mal, el dolor i la injustícia que omple la vida dels homes, només hi ha una sortida possible: la que ha encetat Jesús amb el misteri de la seva mort i de la seva resurrecció.

L'Esriptura no en fa menció, però la pietat cristiana sempre ha cregut que la primera aparició de Jesús ressuscitat va ser a la seva mare. És una exigència de la tendresa de Crist. Quin misteri d'amor en aquest encontre! Quina manera, per a cadascun de nosaltres, d'adherir-nos al misteri del seu triomf! Aquesta nostra cultura moderna, sovint enverinada pels mites que l'home s'ha creat, necessita, com el pa que menja, el realisme de la resurrecció. Que tingueu una bona Pasqua!

La gran notícia de la Pasqua ha envaït la història. Ja en el segle ii sant Ignasi d'Antioquia escrivia: «No escolteu aquells que us parlin d'altra cosa que no sigui Jesucrist, de la descendència de David, nascut de Maria, que ha nascut vertaderament, que ha menjat, que ha begut, que ha sofert vertaderament sota Ponç Pilat, que ha estat crucificat vertaderament [...], que ha ressuscitat també vertaderament d'entre els morts. (Ad Trall., 9, 1).

Bona Pasqua! Bona Pasqua vol dir: deixar-se submergir, sota l'acció de l'Esperit, en la

+ *Jaume Pujol*

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Lectures del diumenge

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a, 37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: "Ja sabeu què ha passat darrerament pr tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom".

Salm responsorial (Sl 117,1-2, 16ab-17,22-23 [R.:24])

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo,
perdura eternament el seu amor.
Que respongui la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

R/ Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.

La dreta del Senyor fa proeses,
la dreta del Senyor em glorifica.
No moriré, viuré encara,
per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. O bé:

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1C 5,6b-8)

Germans, no sabeu que una engruna de llevat fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos bé del llevat que éreu abans perquè sigueu una pasta nova. Vosaltres heu de ser com pans sense fermentar, ara que Crist, el nostre anyell pasqual, ha estat immolat.

Per això, celebrem Pasqua cada dia, no amb el llevat que érem abans, el llevat de la dolenteria i de la malícia, sinó amb pans sense fermentar, vivint amb sinceritat i veritat.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: "S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat". Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junt, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortellar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortellar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Litúrgia de la setmana

8-4. Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor [Ac 10,34.37-43; Sl 117; Col 3,1-4; Jn 20,1-9. LE i LH tot propi]. «Ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escripures, i s'aparegué a Cefes i després als Dotze.» (1Co 15,4-5).

9-4. Dilluns de la vuitada de Pasqua [Ac 2,14.22-33; Sl 15; Mt 28,8-15; LE/LH tot propi]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Mare de Déu i membre de la colla que amb ella compartiren de prop grans dolors i grans alegries.

10-4. Dimarts de la vuitada de Pasqua [Ac 2,36-41; Sl 32; Jn 20,11-18; LE/LH tot propi]. El sant profeta Ezequiel, el

qual va anunciar el nou Temple i un nou Esperit.

11-4. Dimecres de la vuitada de Pasqua [Ac 3,1-10; Sl 104; Lc 24,13-35; LE/LH tot propi]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir, patró de Polònia, assassinat pel rei Boleslau per defensar la llibertat de l'Església (†1079).

12-4. Dijous de la vuitada de Pasqua [Ac 3,11-26; Sl 8; Lc 24,35-48; LE/LH tot propi]. Sant Josep Moscati, professor de medicina a Nàpols, investigador científic i del tot sol·lícit amb els malalts (†1927).

13-4. Divendres de la vuitada de Pasqua [Ac 4,1-12; Sl 117; Jn 21,1-

14; LE/LH tot propi]. Sant Hermenegild. Va morir, segons diuen, a Tarragona per haver-se negat a rebre la comunió arriana (†586).

14-4. Dissabte de la vuitada de Pasqua [Ac 4,13-21; Sl 117; Mc 16,9-15; LE/LH tot propi]. Sant Lambert, abat de Fontanelle i bisbe de Lió (†688).

15-4. Vuitada o Diumenge II de Pasqua [Ac 5,12-16; Sl 117; Ap 1,9-11a.12-13.17-19; Jn 20,19-31; LE/LH tot propi]. Sant Crescenç, màrtir a Mira per no haver volgut donar culte als ídols.

SETMANA I [LE, Litúrgia Eucarística; LH, Litúrgia de les Hores]

Jaume Roig, pvre.

Un sepulcre buit i fosc, un llençol d'amortallar i un mocador abandonats sobre la roca dura i freda. Dues persones arriben corrents i miren dintre, no veuen res, tot és quietud i silenci. "Què ha passat? On és el cos?..." Són les primeres preguntes que segurament ens fariem si haguéssim viscut aquesta situació com la van viure aquests deixebles. Però el que pot canviar la nostra vida de dalt a baix és allò que pensem després d'aquestes dues primeres preguntes.

"Què ha passat? On és el cos?... Què n'han fet? Qui l'ha pres? On l'han posat?" Si la nostra opció fos aquesta, formaríem part del tipus de creients que es debaten sempre entre dubtes i certeses, entre el sí i el no, navegant pel mar de la fe mediocre i vulgar, lluny del Crist Vivent, sense poder-ne fer experiència. Són els qui volen i dolent. És una actitud sense força, sense vida, sense horitzó, sense Crist. Per molta riquesa que hi hagués dins nostre mai no assoliríem la plenitud perquè hi mancava la presència viva i vivificant del Ressuscitat. Hi ha una altra manera de continuar els dos primers interrogants.

"Què ha passat? On és el cos?... Ha ressuscitat! Ha vençut! Hem vençut!" "El deixeble ho veié i cregué", ens diu l'Evangeli d'avui. No necessita més proves, no necessita veure'l, no necessita trobar-se'l de cara. En té prou amb recordar les paraules del Mestre: "el darrer dia ressuscitaré". Nosaltres també podem ser aquest deixeble senzill que no gosa entrar al sepulcre abans que arribi Pere. Esperem que primer passi Pere i tot seguit hi entrem nosaltres. Tot just som dins, notem en l'ambient quelcom extraordinari, ha passat alguna cosa que no es pot explicar amb paraules però que ens canvia profundament de dalt a baix. El sepulcre fosc apareix lluminós davant els nostres ulls, el llençol i el mocador abandonats esdevenen penyores d'un Amor que ha triomfat sobre la mort. Una pau magnífica asserena el nostre esperit i el nostre cor esclata d'alegria. No hi ha festa més gran que aquesta. La Resurrecció del Crist és la nostra resurrecció. El triomf de Jesús és també el nostre. Des d'ara, la seva Vida és la nostra Vida. Ell ens ha guanyat la llibertat interior i exterior. Som lliures! Ell ha començat a fer noves totes les coses! Ara sí, la vida té sentit!

Enric Casellas, pvre.

LA RESURRECCIÓ EN EL COMPENDI DEL CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA

Avui, Diumenge de Pasqua, els oferim els punts del *Compendi del Catecisme de l'Església Catòlica* que tracten de la Resurrecció del Senyor. Estudiem-los i meditem-los.

126. Quin lloc ocupa la Resurrecció de Crist en la nostra fe?

La Resurrecció de Jesús és la veritat culminant de la nostra fe en Crist i representa, amb la Creu, una part essencial del Misteri pasqual.

127.- Quins "signes" testimonien la Resurrecció de Jesús?

A més del signe essencial constituït pel sepulcre buit, la Resurrecció de Jesús és testimoniada per les dones que van ser les primeres a trobar-se amb Jesús i ho van anunciar als Apòstols. Més tard Jesús "s'aparegué a Cefes (Pere) i després als Dotze. Després es va aparèixer a més de cinc-cents germans a la vegada" (1Co 15,5-6) i també a d'altres. Els Apòstols no es van poder inventar la resurrecció, ja que els semblava impossible: en efecte, Jesús fins i tot els havia renyat per la seva incredulitat.

128.- Perquè la Resurrecció és al mateix temps un esdeveniment transcendent?

Tot i ser un esdeveniment històric, comprovable i testimoniado a través de signes i testimoniatges, la Resurrecció, en tant que entrada de la humanitat de Crist a la glòria de Déu, transcendeix i supera la història, com a misteri de fe. Per aquest motiu, Crist ressuscitat no es va manifestar al món, sinó als seus deixebles, fent-los testimonis seus davant del poble.

129.- Quin és l'estat del cos ressuscitat de Jesús?

La Resurrecció de Crist no va ser un retorn a la vida terrena. El seu cos ressuscitat és el que fou crucificat i porta els senyals de la seva Passió, però participa de la vida divina amb les propietats d'un cos gloriós. Per això Jesús ressuscitat és sobiranament lliure d'aparèixer als seus deixebles com i on vol i sota aspectes diversos.

130.- De quina manera la Resurrecció és obra de la Santíssima Trinitat?

La Resurrecció de Crist és una obra transcendent de Déu. Totes tres Persones actuen conjuntament segons el que els és propi: el Pare manifesta el seu poder; el Fill "recobra" la vida que va oferir lliurement (Jn 10,17), reunint la seva ànima i el seu cos, que l'Esperit vivifica i glorifica.

131.- Quins són el sentit i l'abast salvador de la Resurrecció?

La Resurrecció és la culminació de l'Encarnació. Confirma la divinitat de Crist, com també tot el que Ell va fer i va ensenyar, i realitza totes les promeses divines en favor nostre. A més, el Ressuscitat, vencedor del pecat i de la mort, és el principi de la nostra justificació i de la nostra Resurrecció: des d'ara ens procura la gràcia de l'adopció filial, que és real participació en la seva vida de Fill unigènit; després, a la fi dels temps, ressuscitarà el nostre cos.

preguem, amb
l'església

INTENCIONS QUE EL PAPA CONFIA A L'APOSTOLAT DE L'ORACIÓ

Mes d'abril

General: Perquè, deixant-se il·luminar i guiar per l'Esperit Sant, tots els cristians responguin amb entusiasme i fidelitat a la crida universal a la santedat.

La vocació i missió dels laics en el món és una crida a contribuir a la santificació del món, practicant la pròpia professió guiats per l'esperit evangèlic i a presentar així Crist als altres, sobretot amb el testimoniatge de la seva vida resplendent de fe, d'esperança i de caritat. Una multitud de sant -coneguts o desconeguts- que ha permès el Senyor obrir al llarg de la història l'Evangeli. Un gran nombre de persones de tots els temps que demostren com s'aconsegueix ser cristians; com es pot portar una vida justa; com es viu a la manera de Déu.

Missionera: Perquè creixi el nombre de les vocacions sacerdotals i religioses a Amèrica del Nord i als països de l'Oceà Pacífic; per respondre adequadament a les exigències pastorals i missioneres d'aquests pobles.

Així encoratjava el papa Benet XVI als bisbes de Papúa Nova Guinea i les Illes Salomó en la visita Ad Limina: Jesucrist segueix atraient els vostres pobles a una fe i a una vida més pregona en ell. Darrerament es palpen signes d'esperança que inclouen la participació entusiasta dels joves en la missió de l'Església, la generositat excepcional dels missioners i la florida de vocacions locals. Davant les dificultats, els fidels esperen que sigueu testimonis valents de Crist, promovent la recerca de noves maneres de transmetre la fe.

APOR

el llantió

Oh, Senyor!
T'enalteixo perquè ets bo,
perquè el teu amor dura per sempre.

Gràcies pel do de la fe
és per a mi el bé més preuat;
gràcies per respectar la meua llibertat
alhora de proposar-me seguir els teus camins.

Sé que has ressuscitat!
Celebro que vinguis cada dia al meu encontre
i espero poder-te reconèixer sempre en els meu germans,
sobretot en aquells que encara suposen una ferida
oberta en el teu Cos gloriós.

Dit i fet

Inauguració de l'edifici d'Educació Infantil de l'Escola Joan XXIII

El dimecres 28 de març es va inaugurar l'edifici d'Educació Infantil de l'Escola Joan XXIII, al barri tarragoní de Bonavista, de la qual en tenen cura els Germans Maristes. Mons. Jaume Pujol, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, va presidir l'acte i va beneir la nova construcció.

També van assistir a la inauguració representants de l'Ajuntament de Tarragona, de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, així com els arquitectes i constructors de l'edifici, juntament amb el claustre de professors i nombrosos pares d'alumnes.

Durant aquest acte també es va descobrir, a l'interior de l'edifici, una placa commemorativa del dia de la inauguració, que ha arribat abans d'un any de la col·locació de la primera pedra.

com uns
plançons...

Mireu l'arbre de la creu! On morí el Salvador del món!!! Mireu el plançó jove arrencat de soca-rel... Mireu Aquell que semblava l'arbre caigut on tothom gosava fer llenya i que va ser l'objectiu de l'acusació airada de la multitud; mireu la soca tallada, serrada a ran de terra i estellada en mil bocins que s'escampaven arreu!

Aquest arbre de la creu ha esdevingut, per la glòria de la Resurrecció, l'Arbre de la Vida, l'Arbre que ens dona el fruit de la redempció que el nou Adam ha guanyat per nosaltres; aquell Arbre que ha arrelat vora l'aigua i no tem les temporades de secada, aquell arbre que escampa la seva ombra per tota la terra per protegir la humanitat sencera, l'arbre d'on brolla l'Aigua Viva que sacia la set de Déu de tota la creació i que deleja la cèrvola... L'Arbre d'on ha brostat, com un plançó, la nostra Església.

